

Затверджую
старший майстер
_____ Л.Ю. Полодюк
« ____ » _____ 20 ____ р.

План уроку № ____

Професія: «Швачка. Кравець»

Група № __, Курс __ на _____ 201__ р.

Урок веде майстер в/н: Кононенко Ірина Іванівна

Тема програми № __: Виконання на машинах або вручну операцій простої складності з обробки зрізів, деталей та вузлів плечового легкого одягу

Тема уроку: *Інструктаж з безпеки праці та організації робочого місця за змістом занять. Виготовлення жіночих і дитячих суконь, сарафанів. Перевірка і підготовка деталей крою до роботи. Перенесення ліній з однієї деталі виробу на іншу. Обробка різних дрібних деталей простої складності в залежності від фасону. З'єднання бокових і плечових зрізів тасьмою і без тасьми з дотриманням технічних умов на обробку швів у виробах з вовняних тканин. Обробка коміра. Обробка бретелей. Обробка низу сукні, сарафану.*

Мета уроку:

1. Навчальна мета: навчити учнів знімати мірки, будувати креслення жіночої та дитячої сукні відповідно знятим міркам; навчити самостійно виконувати роботу, спостережливість, старанність, інтерес до професії; розвивати пізнавальну активність, технологічне мислення, пам'ять.

2. Виховна мета: виховання відповідального ставлення до роботи, обов'язкове виконання елементів самоконтролю та взаємоконтролю під час роботи із забезпечення якості, правильної організації робочого місця та дотримання порядку.

3. Розвиваюча мета: розвиток пізнавального інтересу, уяви, логічного мислення, пам'яті, творчих здібностей.

Тип уроку: комбінований.

Вид уроку: розповідь-пояснення; самостійна робота.

Форма організації виробничого навчання: робота малими групами.

Комплексно-методичне забезпечення:

Обладнання: універсальні машинки, машини спеціального призначення.

Інструменти: голки, ножиці, наперстки, сантиметрові стрічки.

Прийоми: лінійки, шпильки, булавки, крейда.

Дидактичне забезпечення уроку: технічна документація, інструкційно-технологічні картки, матеріали, плакати; роздатковий матеріал;

Матеріально-технічне забезпечення: журнали мод, мультимедійний проектор та комп'ютер, плакати, картки.

Міжпредметні зв'язки:

Матеріалознавство: властивості волокон та текстильних матеріалів.

Технологія швейних виробів: організація робочого місця при виконанні ручних, машинних, прасувальних робіт. Виконання копіювальних стібків та прокладання строчок на деталях виробу. Опис зовнішнього вигляду деталей, їх специфікація крою. Послідовність обробки виточок, складок.

Обладнання швейних підприємств: машини загального та спеціального призначення. Усунення дрібних неполадок.

Охорона праці: техніка безпеки про виконанні ручних, машинних та волого-теплових робіт.

Конструювання швейних виробів: розкрій дрібних деталей.

Хід уроку

I. Організаційна частина (3-5 хв.)

1.1. Привітання і призначення чергових.

1.2. Перевірити наявність учнів.

1.3. Перевірити готовність учнів до уроку, їх зовнішній вигляд

1.4. Безпека праці.

II. Вступний інструктаж (40 хв.)

2.1. Повідомлення тему програми, теми і мети уроку.

Оголосити учням тему уроку та довести до їхнього відома, якої мети вони повинні досягти в результаті виконання завдань на уроці. Попередньо перевірити, наскільки учні володіють знаннями, отриманими на попередніх уроках і перейти до вивчення нової теми.

2.2. Мотивація.

Повторення та закріплення знань, здобутих на попередніх уроках.

2.3. Актуалізація опорних знань.

Здійснюється шляхом усного або письмового опитування учнів.

2.4. Аналіз і доповнення відповідей учнів.

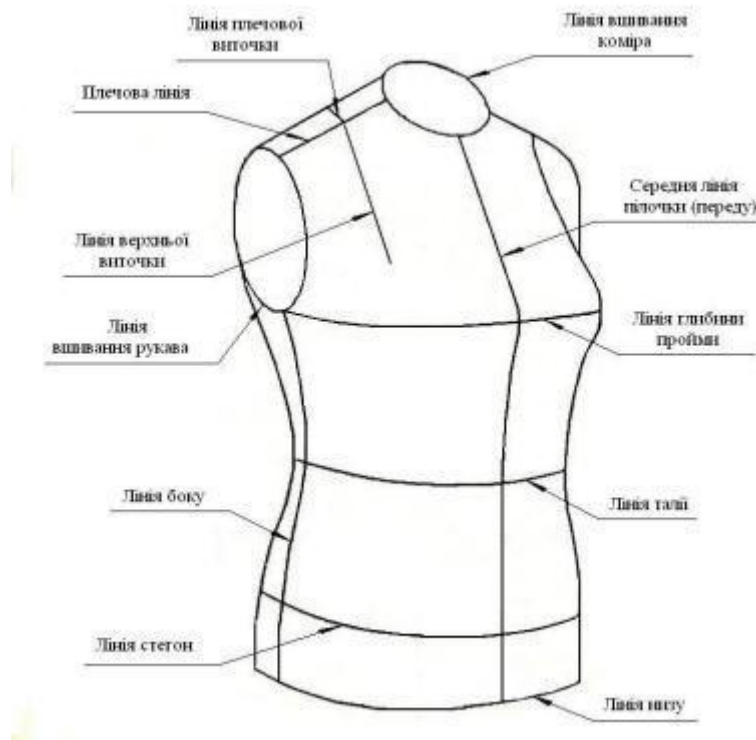
Що таке голка? Як замінити голку? Відповідність голки номеру? Що таке натяг нитки? Що таке деталі крою? Правила перевірки деталей крою.

2.5. Пояснення нового матеріалу.

Перед вивченням нового матеріалу давайте пригадаємо термінологію:

1. Ручних робіт (зметування);
2. Машинних робіт (зшивання);
3. Волого – теплових робіт (запрасовування, відтягування, спрасовування, припрасовування).

До плечових виробів належить одяг, який утримується на плечовому поясі. У загальному вигляді поверхня жіночого плечового одягу розсікається конструктивними лініями на спинку, пілочку, два рукави і комір. Схема плечового виробу з вшивними рукавами зображена на рис. 7.1.

Послідовність виконання етапів залежить від конструкції деталей виробу, обладнання та технології обробки, що застосовується.

Ознайомившись з описом зовнішнього вигляду моделі, слід перевірити кількість деталей крою. Для цього прокладають контрольні нитки ручними прямими стібками по середині деталей переди і спинки по всій довжині виробу, на рукавах у верхній точці оката. При цьому вузли і закріпки стібків необхідно залишати на лицьовому боці виробу для того, щоб при пошитті виробу вони не попали в строчку і могли бути легко усунені.

По спинці зметати виточкы, бічні, плечові зрізи, зрізи рукавів.

Зметують виточкиспинки та переду сукні, бічні зрізи, потім заметують низ. Виточки застосовуються для отримання об'ємної форми деталей з метою відповідності їх форми фігури людини. Виточки також можуть бути декоративним елементом виробу. Виточки зшивають, починаючи від лінії зрізів. За 10-15 мм до кінця виточки необхідно зменшити густину строчки вдвічі і плавно зійти нанівець, не слід виконувати наприкінці виточки закріпку. Кут між строчкою та лінією згину виточки практично дорівнює 180.

Виточки запрасовують, відтягують по середній лінії до повного прилягання до тканини деталі.

Плечові та бічні шви розпрасовують. У цьому випадку спочатку зрізи обметують, зшивають, а потім шви розпрасовують.

Якість виконання операцій зшивання плечових та бічних зрізів суттєво впливає на посадку виробу на фігурі.

Рукава вметують у пройми. Зріз оката правого рукава перегинають на виворітний бік на 1,2-1,5 см і приколюють його до виробу, суміщають вищу точку оката рукава з плечовим швом, а другою і третьою шпильками закріплюють посадку рукава в верхніх частинах пройми. Потім з'ясовують лінію пройми пілочки і спинки і наносять контрольні знаки на місцях шпильок на рукаві і проймі виробу, з'ясовують ширину, довжину рукава і його положення відносно швів. Зріз низу виробу, рукава підгинають на виворітний бік і закріплюють шпильками. Низ рукава обробляють швом у підгин з відкритим обметаним зрізом.

Після цього проводять примірku виробу. Скріплюють шпильками розріз застібки по середині спинки. Щоб уникнути зміщення виробу відносно фігури, його слід приколоту до білизни спереду і ззаду по спинці, лінії талії і точно визначити лінію талії. Примірku виконують з допомогою шпильок. Звертають увагу на посадку виробу на фігурі, як він прилягає до фігури на ділянці горловини, плечових швів, по лінії грудей, талії і бедер, уточнюють положення плечового шва, лінію, яка повинна проходити по середині плеча, положення бічного шва. Після цього перевіряють глибину, напрям і довжину виточок, підрізів, вирізу горловини. Верхня виточка незалежно від її розташування по моделі повинна бути направлена до центра грудей.

Необхідно звернути увагу на прилягання виробу по проймі і при необхідності збільшити посадку спинки по плечовому шву або поглибити виточку. Після цього уточнюють лінію талії і довжину, глибину виточок від зрізу талії за рахунок збільшення або зменшення глибини виточок, і перевіряють положення бічних швів і складок, а потім з'ясовують довжину виробу спереду, збоку і ззаду.

Після цього прокладають нитки: по лінії підгину низу виробу і низу рукавів, пройми і оката рукава.

Перед з'єднанням рукава з проймою позначають контрольні лінії на рукавах і проймі виробу: на найвищій точці оката і в плечовій частині. При внесенні незначних змін в конструкцію виробу його складають виворітним боком усередину, перегинаючи по середніх лініях переду і спинки, суміщають шви, виточки.

Потім залишаючи припуски на шви викроїти обшивки горловин.

Обробка застібкою-блискавкою у середньому шві спинки у виробках без коміра виконується в такій послідовності:

- обметування середніх зрізів спинки;
- зшивання середніх зрізів спинки;
- розпрасовування середнього шва спинки;
- настрочування верхніх кінців застібки-блискавки на припуск середнього шва спинки;
- обметування внутрішнього зрізу обшивки горловини;);
- настрочування кінців обшивки на припуски середнього шва;
- обшивання верхніх уступів застібки та горловини обшивкою;

- вивертання, виправлення уступів застібки та обшивки;
- припрасування горловини та уступів застібки;
- настрочування припуску середнього шва спинки на застібку-блискавку з використанням спеціальної лапки.

Далі виріб готують до другої примірки. Для цього зметують і зшивають виточки, підрізи і шви по позначених лініях, обробляють застібку, горловину рукава. Після того зметують бічні, плечові зрізи, перед та спинку, заметують низ виробу, рукава в пройми.

Друга примірка виробу необхідна, щоб з'ясувати його посадку. Виріб одягають, уточнюють положення бічних і плечових швів, горловину, його ширину та довжину. Остаточо визначають лінію пройми і положення рукава в ній. По зміщених лініях прокладають нитки. Позначені лінії переносять на виворітний бік виробу, а потім зметують. Далі виріб зшивають, чистять і піддають волого-тепловій обробці.

Обов'язково обметують зрізи. Ширина обметування для різних тканин становить 3-7 мм., для деталей із даної сукні з твіду ширина обметування – не менш ніж 4 мм.

Комір – деталь одягу, якою оформлюється виріз горловини. З'явився як елемент костюма в XIII ст.

Комір – частина костюма. Форма його завжди відповідала костюму і так само, як костюм, була визначена стилем тієї чи іншої епохи.

Більшість комірів мають дві основні частини – відкладну (відліт) і стійку. Шляхом змін контурів відльоту і висоти стійки можна отримувати різні варіанти комірів.

Різноманітність комірів дуже велика. Коміри у виробках мають утилітарне та декоративне призначення.

Коміри розрізняють по наступним ознакам:

по формі – відкладні, стояче-відкладні, коміри-стійки, плосколежачі, піджачного типу та ін.;

по покрою – відрізні та суцільновикроєні з основними деталями виробу (з пілочками, підбортами, нижнім коміром);

з пришивною або суцільновикроєною стійкою або без неї;

по формі виріза горловини – коміра із закритою застібкою (до горловини) і відкритою застібкою (з відворотами лацканів);

по кількості деталей (верхній комір, нижній комір та його прокладки; коміри одинарні (без нижнього коміра); коміри з нижнім коміром, але без прокладки);

по способу з'єднання коміра з нижнім коміром – обшивний, обкantuвальним швом, або швом у підгин.

Різноманіття комірів показано на рис. 3.1.

Рис. 3.1. Різновиди комірів

Комір повинен точно відповідати вирізу горловини. Це означає, що зміна вирізу горловини при примірці попереджує зміни в комірі.

Майже всі коміри складаються з двох частин: верхнього коміра (це деталь в готовому виробі знаходиться зверху) та нижнього коміра.

В більшості випадків комір має одну викрійку. По цій викрійці викроюють верхній і нижній коміри.

Щоб комір гарно лягав, верхній комір повинен бути трохи ширшим і довшим нижнього. Тільки тоді він не буде занадто обтягувати нижній комір і його кути не будуть відгинатися вгору. Наскільки потрібно збільшити верхній комір залежить від форми коміра та тканини. Розміри плосколежачого коміра чи коміра із тонкої тканини збільшують менше, ніж розміри стояче-відкладного коміра або коміра із товстої грубої тканини. Тому

верхній комір потрібно викроювати з великими припусками по зовнішнім зрізам, ніж нижній комір.

Майже всі коміри виготовляють з прокладкою, як правило, прокладкою підсилюється верхній комір. Прокладку викроюють з тим же напрямком нитки основи, що й комір.

Під час формування нових професійних знань, умінь та навичок проводиться показ технологічних операцій. При цьому звертається увага учнів на знання, отримані на уроках з предметів «Технологія виготовлення одягу» (Обробка коміра), «Матеріалознавство» (Властивості та структура тканини), «Устаткування» (Універсальні та спеціальні машини).

Обробка стояче-відкладного коміра із гострими кінцями

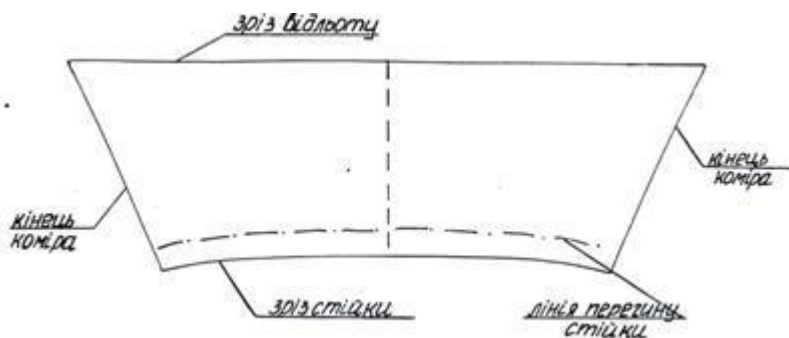
Деталі крою коміра:

верхній комір;

нижній комір;

клейова прокладка коміра.

Зрізи деталі коміра:

Нитка основи в комірі проходить паралельно лінії середини коміра.

Продублювати верхній комір. Можна дублювати верхній і нижній коміри, верхній або нижній комір, або зовсім не дублювати деталі коміра. Це залежить від виду тканини.

Верхній комір скласти з нижнім лицьовими сторонами всередину, суміщаючи зрізи та середину. Зметати деталі коміра тимчасовими стібками, або скріпити кравецькими булавками.

Обшити верхній комір нижнім з боку нижнього коміра. Видалити нитки зметування.

Підрізати припуски шва обшивання коміра у кутах, залишаючи 2-3 мм.

Вивернути комір на лицьову сторону, виправляючи в кутиках за допомогою кілочка з лицьової та виворітної сторін.

Здійснити самоконтроль, перевірити симетричність кінців та кутів коміра.

Настрочити припуски шва обшивання по зрізу відльоту на нижній комір (уніфікована строчка).

Виметати комір з боку нижнього коміра, утворюючи з верхнього коміра кант шириною 0,1-0,2 см.

Припрасувати комір з боку нижнього коміра, зберігаючи кант. Видалити нитки виметування.

При обробці вшивного коміра комір, підкомір і прокладку будь-яких форм і розміру сколюємо лицьовими сторонами всередину і чметуємо з боку коміра з припасадкою в кутиках, щоб комір вільно відгинався і його кутики не підіймалися. Зшиваємо комір з боку підкоміра. Видаляємо нитки зметування. Щоб не було потовщення в кутиках, надлишки тканини зрізаємо. Після зшивання комір вивертаємо на лицьову сторону, виправляємо кутики, виметуємо по краю підкоміра з перекантовкою верхнього коміра на 0,1—0,2 см. Якщо комір з заокругленими кінцями, то посадку робимо по заокруглених зрізах коміра. Готовий комір припрасовуємо з боку підкоміра. З'єднання комірів з горловиною. При вметуванні коміра в горловину треба перевірити довжину боків вирізу горловини на правій і лівій пілочках. Для цього виріб перегинаємо по середині переду і спинки, суміщаємо плечові шви і зрізи горловини, сколюємо шпильками, перевіряємо ширину плечових швів. Якщо один з боків горловини розтягнутий або трохи більший за комір, треба зібрати горловину на дві нитки, стягнути, потім спрасувати слабіну. При з'єднанні коміра з горловиною визначаємо середину коміра і горловини. По горловині робимо припасадку в місцях косих зрізів, а по коміру — над плечовими швами. З'єднання коміра з горловиною із застібкою доверху. У виробх з тонких тканин підборти або припуск на обробку підбортів викроюємо вузькими, внутрішній край яких повинен перекривати точку уступу не менше як на 1,5—3 см. Спочатку обробляємо борти. Комір складаємо з виробом, лицьову сторону нижнього коміра — з лицьовою стороною виробу. Вирівнюємо зрізи і

вшиваємо з боку нижнього коміра, суміщуючи центр коміра з центром спинки, а кінці коміра — з надсічками на пілочках. Ширина шва 0,5—0,7 см. Нитки наметування видаляємо. Шов відгинаємо в бік нижнього коміра. Зріз верхнього коміра підгинаємо на 0,5 см, закриваємо шов вшивання нижнього коміра і настрочуємо біля самого краю, відступивши на 0,1 см. У виробх з густих тканин комір лицьовою стороною з'єднуємо з виворотом виробу, з'єднавши центр коміра з центром спинки, а кінці — з надсічками по центру переду пілочок. Вшиваємо з боку коміра. Шов запрасовуємо в бік коміра. Зріз підкоміра підгинаємо всередину, прикриваючи шов пришивання, і підшиваємо вручну потайними стібками або настрочуємо біля самого краю. У цьому випадку строчка з вивороту виробу повинна проходити нижче шва вшивання верхнього коміра на 0,1 см по горловині пілочок і спинці. З'єднання коміра з вилогами з горловиною. При з'єднанні коміра з вилогами з горловиною верхній кутик борта та уступ лацка^ | на можна обробляти одночасно з вшиванням коміра. Підборт складаємо з пілочкою лицьовими сторонами всередину, і вирівнюємо зрізи і обшиваємо уступи лацканів з боку підбортів до 1 надсічок і вздовж підбортів. Готовий комір вметуємо, суміщуючи контрольні точки між пілочкою і підбортом біля надсічки, яка визначає уступ лацкана; і верхній комір вшиваємо разом з підбортами до плечового шва або | внутрішнього краю підборта. Над плечовими швами комір припо-саджуємо. На рівні плечового шва припуск на шов надсікаємо, край верх- I нього коміра відгинаємо, закриваємо шов пришивання і підшиваємо вручну або настрочуємо біля самого краю. Після вшивання коміра борти вивертаємо на лицьову сторону, кутики бортів виправляємо, виметуємо і припрасовуємо. Внутрішні краї підбортів підгинаємо один раз, прострочуємо біля самого краю і до виробу прикріплюємо вручну. З'єднання коміра з горловиною косою або підкрійною обшивкою. Нижню частину обробленого коміра з'єднуємо з лицьовою стороною виробу, вирівнюємо зрізи, сколюючи їх шпильками. Потім з'єднуємо середину коміра з серединою спинки, а кінці коміра — з надсічками по горловині, накладаємо обшивку лицьовою стороною на лицьову сторону коміра. Вирівнюємо всі зрізи, приметуємо і пришиваємо. Ширина шва 0,5—0,7 см. Ширина обшивки 2,5—3 см. Обшивку відгинаємо навиворіт виробу, відлітний зріз обшивки підгинаємо на 0,5 см, приметуємо до виробу і підшиваємо потайними стібками. У виробх з бавовняної тканини другий зріз можна пришити на машині. За допомогою косої або підкрійної обшивок вшиваємо в горловину такі коміри: відстаючі від горловини, типу матроски і коміри, викроєні по косій нитці. З'єднання коміра-стойки з виробом. Оброблений комір-стойку при з'єднанні з горловиною прикладаємо лицьовою стороною до виворотної сторони виробу і вшиваємо з боку коміра, суміщуючи контрольні точки. Ширина шва 0,5—0,7 см. Шов відгинаємо в бік коміра. Зріз зовнішньої частини стойки підгинаємо на 0,5—0,7 см(і настрочуємо біля самого краю (0,1 см), закриваючи шов пришивання внутрішньої частини стойки. У готовому вигляді комір пропрасовуємо. У відкладних комірах з пришивною стойкою спочатку з'єднують комір із стойкою. Стойка складається з двох частин (верхньої і нижньої), може бути з прокладкою. З'єднання такого коміра-стойки з горловиною аналогічне до попереднього. Якщо комір-стойка з зав'язкою, його викроюємо по вирізу горловини і додаємо по 25 см з кожного боку на зав'язки. Комір складаємо по ширині вдвоє. Від згину коміра намічаємо лінію пришивання і робимо надсічку, від якої зшиваємо кінці коміра, (клавши їх лицьовими сторонами всередину. Потім кінці коміра Ішвертаємо, виправляємо кутики, шви і виметуємо. На пілочках намічаємо початок пришивання коміра, відступивши від краю пілочок на 1,5 см. Уступи пілочок відгинаємо навиворіт і зшиваємо. Потім вивертаємо на лицьову сторону і виправляємо. Оброблений комір з'єднуємо з горловиною, складаючи лицьовими сторонами комір і виріб, суміщуючи контрольні точки коміра і горловини. З виворотної сторони виробу зріз коміра підгинаємо всередину, закриваємо шов пришивання коміра і підшиваємо вручну.

III. Поточний інструктаж: (Самостійна робота учнів – 190-270 хв.)

1. Видання завдань для самостійної роботи учнів та пояснення порядку їх виконання.
2. Нагадати правила безпеки праці.
3. Розподіл учнів за робочими місцями.
4. Повідомлення про критерії оцінювання виконуваних робіт.
5. Цільові обходи майстра в/н робочих місць учнів:
 - перевірка організації робочих місць учнів;
 - перевірка правильності виконання трудових прийомів, операцій;
 - перевірка застосування учнями прийомів самоконтролю;
 - самостійність учнів при виконання робіт;
 - правильність дотримання технічних умов;
 - дотримання правил безпеки праці
6. Індивідуальна робота з учнями (допомого учням, які не встигають, додаткові заняття тим, хто успішно виконав всі обов'язкові завдання).
7. При потребі додатковий фронтальний інструктаж для групи.
8. Прийом та оцінювання робіт учнів.
9. Прибирання індивідуальних робочих місць учнів, здавання роздаткового матеріалу, перевірка обладнання і техніки, інструменту.

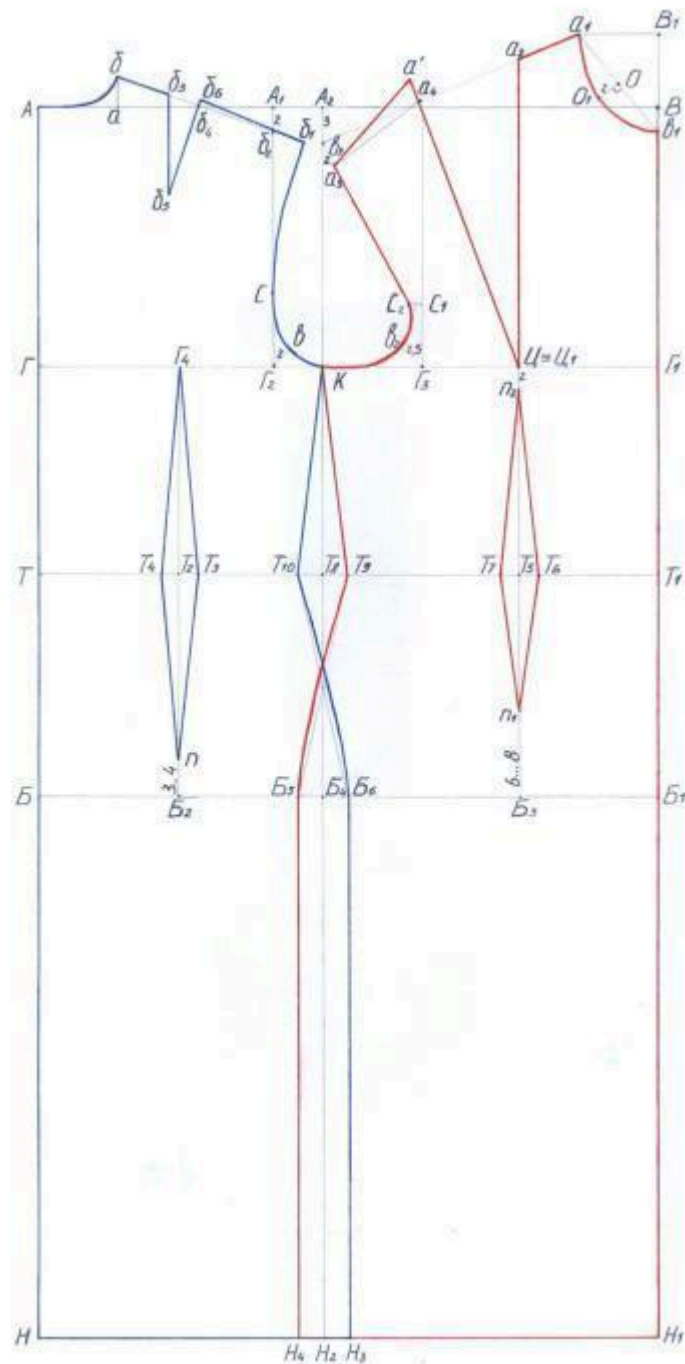
IV. Заключний інструктаж (10-30 хв.)

Підбиття підсумків роботи:

- рівень досягнення поставленої мети уроку;
- помилки учнів при виконанні завдань;
- відзначення кращих робіт учнів;
- аналіз причини помилок учнів та способи їх усунення;
- аналіз виконання правил і вимог безпеки праці та організації робочого місця;
- аналіз діяльності учнів у процесі всього уроку;
- оцінка роботи учнів, її об'єктивне обґрунтування;
- оголошення теми наступного кроку;
- домашнє завдання.

V. Вологе прибирання майстерні черговими учнями.

Майстер виробничого навчання _____

Креслення конструкції основи жіночого плечового виробу

Креслення конструкції основи рукава

